

הזריקה, אולם כמעט שלא היה ניכר בהם סבל תקופת החיסון; הם אכלו כל הזמן בתיאבון, לא רבצו מחמת חולשה, שערותיהם לא דהו ולא סמרו וכדומה.

בשנה הזו הקפדנו באופן מיוחד על הריסוסים וגם זה הוסיף כנראה על הרגשתן של הבהמות. האספקה לעדר בתשט"ו נצטרפה מ־48% מזון מרוכז ו־52% מספוא גס. עברנו על תקציב ההזנה התיאורטי ב־28% ועשינו זאת מתוך כוונה מיר־חדת; הגשנו לפרות מעין „תפריט הבראה” והר־ספנו לכל אחת כ־600 ק"ג שעורה מעל לגורמה שהגיעה להן.

לבסוף אזכיר את דבר יציאתה של „ראשונה”, אחת הוותיקות שהצטיינה בפוריות בלתי שכיחה. היא המליטה 15 פעמים וזוהי שלוש פעמים תאומות; ב־12 הלידות החד־וולדיות היא הביאה לנו 7 עגלות ו־5 עגלים. תנובת החיים שלה הסתכמה ב־59.300 ק"ג חלב ב־4093 ימי חליבה. בבואי לסכם את המצב אוכל להגיד ששוב קיימים תנאים נוחים להרחבת הענף ועלינו לפתח את עדרנו עד להיקף שיתאים לכלכלת משקנו בכללותו.

נסילות

צבי מ.

השפעת צירופי־מנות־שונים והדבקה בחומרי גירה על גרילתן והתפתחותן של העגלות

עובדי האוניברסיטה בווינגינה המערבית ביצעו ניסויים עם עגלות שנימונו לפי צירופים דלקמן:

קבוצה א': תערובת־עגלות (סטארטר) ושחת מעורבת ללא הגבלה;

קבוצה ב': תערובת־עגלות ללא הגבלה ושחת מעורבת במנות קצובות;

קבוצה ג': תערובת־עגלות במנות קצובות ושחת מעורבת ללא הגבלה. כמות התערובת ליום ולעגלה

1.8 ק"ג.

הניסוי נמשך מהלידה עד לגיל של 16 שבועות.

שתי הקבוצות הראשונות גדלו באופן שווה בערך וגם התוצאות לכל ק"ג של תוספת משקל היו כמעט שוות; קבוצה ג', לעומת זאת, הוסיפה במשקלה רק כ־ $\frac{1}{4}$ מזה שהוסיפו העגלות בקבוצות א' ו־ב' וממילא יצא שתוספת כל ק"ג במשקל הגוף עלתה במחיר גבוה יותר.

החצי מהעגלות שבכל קבוצה הודבק אחת לשבוע במשך 6 השבועות הראשונים לחייהן בחומר גירה טרי שנאסף מפרה בריאה. עם סיכום הניסוי הזה נתברר שלא היה שום יתרון להדבקה בכל שיטות ההזנה שהן. בעגלות המודבקות נמצאו חד־תאיים (בכרס) בכל עת לאחר שהודבקו בראשונה. העגלות שלא הודבקו בחומר־גירה עמדו תחת השגחה מעולה כדי למנוע הדבקה טבעית מאיזה מקור שהוא, ובכל זאת נמצאו גם בכרס שלהן אותם האורגניזמים, כולל חד־תאיים, שבכרס העגלות המודבקות באופן מלאכותי.

מיד לאחר שהן הסתגלו לאכילת כמויות ניכרות של שחת.

המסקנה היא שהעגלות נדבקות, כנראה, בחיידקי הכרס באופן טבעי בגיל הרך, כשהן מוחזקות

בתנאי משק המקובלים והרגילים.

ניסויי־הכלאה בין הגזע הפריזי והגירסי

בירחון הרוסי „אגרו־בילוגיה” נמסר דו"ח על תוצאות ההכלאה של פרות פריזיות בפרים מגזע גירסי. הצאצאים מדור ראשון הניבו כמות חלב כאמותיהן הפריזיות, אבל עלו עליהן בכמות השומן ובאחוז השומן. אחוז השומן הממוצע של האמהות הפריזיות נע סביב 3.4 וזה של בנותיהן המעורבות עמד בממוצע על 4.3. בניסויים אלה הוחל ב־1949 ופרים אחדים מגזע גירסי מנצלים גם בהורעה מלאכותית להפריית פרות פריזיות ופרות פריזיות × חולמוגוריות.